

Színaranyból ötvöztek engem. Mint mély sóhaj, mint halk ima, mint vallomás, oly lágyan
rebben hangom: csupa
muzsika.

Csendíték úrfelmutatásra, csengetek csengő rímeket s csilingelem a nagy világba: szeresse
tek, szeressetek.

De, jaj, előttem kürt sikongat, mögöttem lázas, nyugtalan kalapács kong s harangok
bognak tűzvészt és árvizet
felettem. S ima-szavam,
sóhaj-szavam

elvész a süket végtelenben.